

mand er jeg ikke, men jeg glædes ved at se, at Ungdommen gennem Opdragelse kommer Alkoholen paa Afstand og stadig interesserer sig mindre og mindre for den.

— Kan man forstaa de Unge, naar man er 75?

— Det kan man, og man kan endog beundre dem. Men vi byggede vore Glæder op med mindre Midler, end de Unge i 1933, og det gav maaske ofte mere Glæde. Hvilken Fryd var det ikke at starte paa en Morgentur til Fods og saa et Par Timer senere at naa frem til det længselsfuldt ventede Maal, den grønne Skov, Engen og Marken, hvor Fuglene sang og Solen skinnede! Naturen laa saa langt borte fra Byen den Gang, at det var en næsten uforglemmelig Oplevelse at komme ud til den. Nu er det med Sportvognen en Hverdagsting paa en halv Time. Men selvfølgelig giver den moderne Tid de Unge andre Værdier, vi var afskaaret fra. Jeg fryder mig med at have Kontakt med de Unge, og een Ting glæder det mig at finde uforandret den Dag i Dag — Livsglæden og Humøret. Unge Mennesker maa aldrig miste Humøret . . . jeg har forresten mit endnu!

Eitt og annað.

Barnaheim.

I »Socialdemokraten«, Keypmannahavn, slendur m. a. eitt lítið petti:

». Hvor dejligt er det ikke at se de Flokke af velklædte Born, der hver Dag promenerer paa Strandboulevarden ved »Helgoland«! Hvor kommer de fra? Kommunernes Børnehjem!»

Hevði tað ikki verið stuttligt, um fólk, sum koma higar og oll vit, sum búgva her, kundu sagt hetta sama? Vit biðja hitt háttvirda býráð okkara ikki gloyma hetta mál, endiliga ikki!!

Norsk Varemese.

Gennem det henværende norske Vice-Konsulat er vi anmodet om at meddele, at **Norges Varemese** i Aar afholdes i Stavanger i Dagene fra 16. til 23. Juli, muligvis et Par Dage længere. —

Norges Varemese haaber, udtales der, at den norske Rigsmesse ogsaa formaar at vække Interesse hos færøske Forretningsfolk. — Messen vil blive en god Monstring af norsk Produktion, ikke mindst fra Jordbrugs Side. —

Rogaland er Norges rigeste Jordbrugsdistrikt, og Messen giver en udmærket Lejlighed til at blive fortrolig med en Række af de Produkter, som Norge vil kunne forsyne færøske Forretningsfolk med. —

Ferðamannastovan.

Føroya Ferðamannafelags Ferðamannastova (Hl. 301) á Bryggjubakka í Tórshavn er opin gerandisdagar frá kl. 12—14 og 16—18.

A/S BALSLEV & GOOS

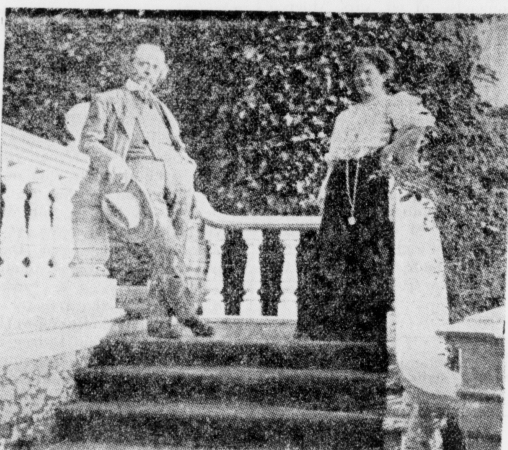
TLF. 20 & 237 THORSHAVN TLF. 20 & 237

Træløst en gros & en detail.

Altid stort Lager af alle Bygningsmaterialer til billigste Priser.

Bl. a. sælges Mursten til 10 Øre pr. Stk.

HALL CAINES ROMANER

Den navnkundige engelske Skribent Hall Caine anses med Rette for en af Englands ypperste Nutidsforfattere. Han var oprindelig en fattig Bonde drenng fra Oen Man og voksede op paa en ensom Gaard hos en gammel Farmor, hvem han skylder sine første Indtryk af den lille sagnrige Ø med dens ejendommelige Beboere og hundredaarige, traditionsbundne Sæder og Skikke. Som han selv fortæller, blev den lille Klippe i det irske Hav ham en Verden i det smaa. Menneskeheden Følelser og Lidenskaber, Interesser og Erfaringer fandtes her og blev den modne Mand en stadig strømmende Inspirations Kilde, ikke blot til de Bøger, hvis Handling foregaar paa selve Oen Man, men ogsaa til hans andre Værker, for Livet havde lært Digteren, at Menneskers Sind altid og overalt er det samme. I Aaret 1885 var Hall Caine kun en ung, fattig Journalist, der maatte kæmpe haardt for at finde en Fortægger til Romanen »Dommeren«, den Bog, der gjorde ham berømt. Den er siden udkommet i 51 Oplag i England foruden i ca. 100 i Amerika og en halv Snæs i de øvrige Lande. Adlet af Englands Konge, læst og beundret af Millioner vendte den lille Bonde drenng tilbage til sin Føde.

I denne Tid udkommer Hall Caines elleve store Romaner i en ny, overkommelig Udgave, som man kun kan ønske den videst mulige Udbredelse i danske Hjem. Hall Caines Bøger er ikke Hæstværksarbejder; han giver sig Tid — i Reglen tre Aar — til at indleve sig i sit Stof og udarbejde det, fordi hans Maal ligger langt ud over det underholdende og sensationelle. Forholdene har gjort Tiden til en Læsetid; vi trænger alle til at flygte lidt bort fra Uro og Utryghed og fordybe os i en god Bog. Det gælder om at mobilisere alle opbyggende Kræfter mod Tidsandens ned-

brydende Tendenser. Litteraturen er en Aandsmagt, og Aand bekæmpes bedst med Aand. Det er værd at bemærke, at Hall Caine er en Landsmand af Shakespeare og Dickens, de uoddelige Digtere, der mere end nogen anden hævdede de etiske Værdier. Hall Caine er ikke blot en ypperlig Fortæller, der forstaar at underholde med et spændende Handlingsforløb; han taler ogsaa til Samvittigheden. Hans alvorlige Ansigt med de milde Øjne vidner om mandig Sorg over Synden og inderlig Medfølelse med den Menneskenatur, han kender til Bunds. Alle hans Bøger handler om store almenmenneskelige Spørgsmaal, der ikke kan lade sig løse ligegyldigt; om tragiske Konflikter, Katastrofer, man selv kan komme ud for, naar Lidenskab og Pligt ved Livets Tilskikkelser kommer i et skæbnesvangert Modsetningsforhold til hinanden, der fører til Synd og Skyld. Men Hall Caine har ogsaa erkendt Sandheden af Ordet: »Hvad gavner det et Menneske, om han vandt den ganske Verden, men tog Skade paa sin Sjæl.« Han skildrer ikke blot Synd og Skyld, men — og deri ligger hans Bøgers etiske Værd — ogsaa Anger, Lutring og Fornyelse.

Romanerne foregaar de forskellige Steder: Man, Island, England, Rom, Marokko (»Syndebukken«) og Ægypten (»Den hvide Profet«). Sceneriet og Baggrunden er afvekslende, Skuepladsen skiftende, men det væsentlige er dog altid den sande, drø og levende Menneskeskildring. Netop fordi Hall Caine vil og evner at trænge ind til det almenmenneskelige, sprænger han alle sproglige Skrænker og bliver en Verdensdigter.

Det er Fortællingerne fra Man, der først melder sig, naar Hall Caine nævnes. I »Dommeren« møder vi første Gang den deemster (Dommeren), den Skikkelse, der optræder i saa

mange af Romanerne. Han var Øens uindskrænkede Styre, der i mange Tilfælde domte de anklagede efter de uskrevne Breast-laws, der kun fandtes i hans eget Bryst. Kun den fjerne Højesteret i London kunde omstyrte hans Domme. Intet Under, at Manboerne ærede og frygtede denne Mand, og at han paa den anden Side var udsat for næsten overmenneskelige Fristelser, som han i mange Tilfælde ogsaa bukkede under for. »Dommeren« foregaar i det 18. Aarh. og handler om en Fader, der for en frygtelig Forbrydelse maa domme sin unge lovende Søn til livsvarig Forvisning og Ensomhed; men netop denne Straf lutrer den unge, saa han senere kan vende tilbage som sit Folks Udriker af stor Nød og Elendighed. »Manboen« er en gribende Kærlighedshistorie om to Barndomsvenner, der maa skilles, fordi de elsker samme Kvinde; hun er gift med den ene, — Pete Quillian, en af Digterens ædlest Skikkelser, — men giver sig i et tragisk Øjeblik hen til den anden, Oens tilbedte unge Dommer og vorrende Stattholder, hvem Samvittigheden tilsidst driver til offentlig Synsbekendelse og Embetsnedlæggelse.

Ogsaa »Menneskets Herre« foregaar paa Man og er som »Dommeren« en Fortælling om Synd, Lidelse og Forløsning; men selv om Atmosfæren i de to Bøger er den samme, er Handlingen en helt anden. Victor Stowell, eneste Søn af Dommeren, bliver ved Faderens Død selv kaaret til Dommer, ikke fyldt tredive Aar. Trods ædle Anlæg og høje Slægtstraditioner falder han for Fristelsen og begaar en Synd mod en Kvinde, som Tusinder af unge Mænd har gjort. Hans Benægtelse fører til et Liv i Løgn, til ogsaa han drives til aaben Synsbekendelse og Forsøg paa at sone sin Brod. Bogens etiske Grundtanke er den, at et Menneskes Synd altid vil vende sig imod ham selv; Nemesis venter og rammer før eller senere den, der har forbrudt sig mod Moralens evige Love; det skønneste i Bogen er Skildringen af en Sjæls Frelse og Forløsning gennem Anger og Bod. Selv om Handlingen er henlagt til Nutidens Man, er Bogen universel, og dens Tragedie kunde udspilles overalt og allesteds.

»Menneskets Herre« er en Mands Historie, »Kvinden« gav mig« er en Kvindes. »Jeg har gjort mit bedste,« siger Forf. i Forordet, »for at fortælle en Kvindes — i en vis Forstand alle Kvinders — sande Historie i de fire store, alvorlige Stadier i en Kvindes Liv: Kvinden i Forhold til sin Fader, sin Ægtefælle, sit Barn og sin Gud.« Ogsaa her drejer alt sig om det stadig tilbagevendende Spørgsmaal: Synd, Lidelse, Bod og Forløsning.

Hall Caine.

»Trællen« og »Den fortable Søn« foregaar paa Island. I den første skildres Hadets og Hævntørstens sidsodslæggende Magt, men ogsaa den Fred, der kan vindes gennem Forsoning. I »Den fortable Søn« forsvare Digteren med Alvor den ældre Broder; i en Nutidsfortælling søger han at vise, at en ond Handling aldrig kan gores ugjort; da den yngre Søn vender hjem fra Rivieraen, hvor han har »ødt sit Gods«, mødes han af den Ulykke, han selv har forvoldt.

I »En Kristen« og især i »Den evige Stad« behandles Problemer, der er blevet aktuelle i vore Dage. Handlingen i den sidstnævnte foregaar i Pius IX.s

Rom, og Bogens Formaal er at vise, at de moralske Love, et ordnet Samfund kræver overholdte af sine Borgere, ogsaa bør overholdes af Nationernes Samfund. For øvrigt er Indholdet en gribende Kærlighedshistorie. Den idealistiske Folkefører Rossi, der kæmper for at føre Mazzinis Lære ud i Livet, støder i sin Kamp sammen med Roma, den brutale Forstemministers indflydelsesrige Veninde, men Kærligheden mellem dem viser sig alligevel stærkere end de Principper, de hylder. Skildringen foregriber mange af de socialistisk-kommunistiske Bevægelser, der har udviklet sig i Europa efter Bogens Fremkomst.

»Mona« (»The Woman of Knockatoe«) er Hall Caines sidste og efter manges Mening smukkeste Roman. Indtil 1914 var Hall Caine ivrig Fredsven, men da Verdenskrigen udbrød, var han den første engelske Forfatter, der forfægtede de allieredes Sag. Han opfattede Verdenskrigen som en Forsvarskrig mod brutal Militarisme og haabede sikkert, at den vilde gøre al Krig umulig i Fremtiden. Efterkrigsarene blev ham en dyb Skuffelse, og ud fra denne skrev han sin Bog om en ung engelsk Pige Kærlighed til en interneret Tysker. I det Haab, at den i den oprevne Tilstand, Verden befandt sig i, maatte kunne bidrage lidt til at hjælpe det aldrig hvilende Forsyn, der bringer Lægedom for alle Vunder. »Mona« er først og fremmest en naturlig, ren og ægte menneskelig Kærlighedshistorie, men den er tillige en alvorlig Mands dybtfølte Anklage mod det sindsyge Had, Krigen havde affødt mellem Nationerne, en betydelig Forfatteres Appel til Menneskene om uden Hensyn til Nation og Race at glemme Hadet og igen føle sig som Brodere.

Skuapladsen er efter Oen Man, hvor en Landejendom er omdannet til Interneringslejr for tyske Krigsfanger. Husets Datter Mona forelsker sig i en ung, tysk Ingeniør og bliver af den Grund forføret af Venner og Frænder. Baade England og Tyskland er lukkede for det unge Ægtepar; ingensteds er der Plads for dem; Døden er den eneste Udvej i en Verden, der har glemt Kristi Befaling om indbyrdes Broderkærlighed.

Den dybe Menneskelighed i Hall Caines Bøger har altid Bud til Læserne, — »Mona« ikke mindst til vor Tid.

Ingeborg Simesen.

Hall Caines Bøger koster:
1 Seriesalg 3,50 uindb., 6,00 indb.
fint med Skindryg. Enkeltalg
4,50 uindb., 7,50 indb.

VAMQUA AF TAGE NISSEN

Provinsen Chaco i det nordlige Argentina er en af de varme Pletter paa Jorden, hvor der kan dyrkes Bomuld en Kendsgerning, der først for faa Aar siden er gaaet op for Menneskeheden, og hvis Opdagelse bevirke det sandt Kapløb om at besætte de bedste Stykker Jord deroppe i de for saa foragtede Urskove, Selvas og Pampas. Økser og Savklinger blandede deres Stemmer ind i Papegojers, Abers og Peberfugles Orkester, og den blodtørstige Jaguar trak sig forsigtigt tilbage fra de spruttende Lejrbaal helt op i Formosans utilgængelige Urskove. Smaa Mennesker byggede smaa Hytter i den store Eventyrverden, nogle i Klynger, andre enkeltvis.

At han hørte til de sidstnævnte, var egentlig ikke saa mærkeligt. Han havde altid været en højst selvstændig Natur, der mødte enhver Skepsis med et: Der er intet, der er umuligt for et voksent Mandfolk. —

Det var hans sidste Ord til skeptiske Venner, da han sprang (Fortsættes paa 4. Side.)